

begge Thing komme til at være enige om det, vi sidst have vedtaget, saa veed jeg ikke, om den ærede Minister vil ligesaa bestemt fastholde sin Erklæring, som han nu i dette Dieblif gjorde; men i ethvert Fald forekommer det mig, at det er urigtigt af dette Thing, om det vilde gaae ind paa saaledes at lade sig true bort fra Noget, som det har vedkjendt sig som det Rigtige, blot fordi den ærede Minister saa vil have det. Det er efter min Mening omtrent det Samme, som at vi gjerne kunne lade være at være her. Naar et i politiff. Henseende saa ubetydeligt Spørgsmaal skulde kunne skaffe os et Ministerkifte eller ogsaa tvinge Rigsdagen til at gjøre om, hvad den med velberaad Du har vedtaget, saa veed jeg ikke, om det i det Hele taget er til nogen Nytte at have en Rigsdag.

Finantsministeren: Jeg finder mig virkelig foranlediget til ligeoverfor den Daktif, som det ærede Medlem nu brugte, at gjøre en meget alvorlig Indsigelse. Jeg troer, Ingen skal kunne benægte, at jeg i saa moderate Udtryk som muligt har forelagt det ærede Thing det omhandlede Spørgsmaal til ny Overveielse, og naar man da, ved at kaste Dviul ind om, hvad Meningen er med mine Ord, tvinger mig til at udtale, hvilken den er, og saa siden betegner det som en Trusel, saa er det efter min Mening ikke forsvarligt. Jeg har ikke truet og vil ikke true; thi det behøver ikke at ende med, at Ministeren gaaer af, det kan ogsaa ende med, hvad jeg troede var tilstrækkelig betegnet ved mine sidste Ytringer, at Loven ikke kommer ud. Dette Spørgsmaal har ikke stor Betydning i finantsfiel Henseende, og netop derfor forekommer det mig, at jeg er fuldkommen berettiget til at bejjære af Thinget, at det følger mig i dette Spørgsmaal, som er det eneste i hele Loven, jeg har lagt nogen særdeles Vægt paa, hvorimod jeg har soiet Dem, mine Herrer, i alle de andre. Jeg beder Dem derfor om at følge mig, for ikke at lægge mig eller Dem Gindringer i veien for Lovens Udkommen; det er Grunden, hvorfor jeg lægger saamegen Vægt derpaa. Det har ikke saalidt at betyde, som det seer ud til; maastee tager jeg fejl,

men man kan ikke forlange, at jeg skal følge en anden Opfattelse, end jeg har, og jeg har nu den Opfattelse, at Rigsdagen, ved at forkaeste mit Forslag, vilde fornægte, hvad den har vedkjendt sig gennem mange Aar i Alt, hvad der hedder Lønningslove.

Winther: Nu fik vi dog her klart frem, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds havde misforstaaet den ærede Minister, idet Ministeren altsaa ikke har truet med at trække sig ud af Ministeriet, saaledes som det ærede Medlem antog, at det havde været hans Mening. Det er Noget, der vilde gjøre mig ondt, om denne Lov ikke kom ud, fordi jeg i det Hele taget ønskede at komme til en Afslutning af disse Lønnings-sager; men med Hensyn til det her omhandlede Punkt vil der dog ikke skee saa stor Skade; selv om Loven ikke udkommer; thi de Embedsmænd, der have havt Sædtillæget tidligere, ville vedblive at faae det, og hvad de andre Embedsmænd angaaer, som ikke have en saadan Lovhjemlet Ret til Lønningsstillæg i dette Dieblif, da er jeg overtydet om, at de ville faae et Lønningsstillæg igjennem Finantsloven, saa at der altsaa ikke er nogen Fare for Embedsmændene i dette Punkt, enten Loven udkommer eller ikke. Det stiller sig noget anderledes for mig, naar den ærede Minister erklærer, at det ikke er en Trusel, han er fremkommen med, og at han altsaa ikke lader os vide, at han vil trække sig tilbage fra Ministeriet, naar hans Forslag ikke vedtages; thi saa taber Sagen for mig en Deel af det Forhadte, som ligger i paa en Maade at skulle danske efter Ministerens Pibe. Sagen er nu noget anderledes, og jeg lægger derfor ikke den Vægt paa, om Forslaget vedtages eller ikke, som jeg under den første Forudsætning vilde lægge derpaa. Jeg skal imidlertid fastholde min Afstemning; men maastee man paa et senere Stadium kunde komme hinanden imøde fra begge Sider og navnlig i den Retning, som blev antydet af det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgfreds (Vønløffe), at man maastee kunde begrænse Tillæget til et noget lavere Trin af Lønningerne, end det er Ministerens Hensigt.